

559.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 6 lipca 1932 r.

**w sprawie robotników sezonowych, podlegających
obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.**

Na podstawie art. 41 i w wykonaniu art. 7 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu obwieszczenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555) zarządzam co następuje:

§ 1. Podlegającymi obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotnikami sezonowymi, za których wkładka do Funduszu Bezrobocia wynosi 4% od każdorazowo wypłacanych tym robotnikom zarobków, są robotnicy zatrudnieni przy robotach budowlanych, ziemnych, brukarskich, drogowych, kolejowych, wodnych (budowlanych i regulacyjnych), meljoracyjnych, robotnicy zatrudnieni w żegludze śródlądowej i przy spławie oraz w cegielniach.

§ 2. Postanowienie poprzedniego paragrafu nie dotyczy:

1) robotników, którzy są wyłączeni od obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 lipca 1932 r. w sprawie zwolnienia od obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niektórych kategorii robotników (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 558);

2) bezrobotnych, zatrudnionych przy robotach publicznych w rozumieniu art. 39 ust. 4 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, które to roboty prowadzone są dla zatrudnienia bezrobotnych z sum, asygnowanych na ten cel z funduszków Skarbu Państwa lub samorządu terytorjalnego, o ile co najmniej 60% kosztów prowadzenia tych robót sta-

nowi zarobek, wypłacany zatrudnionym przy nich bezrobotnym oraz jeśli roboty takie, prowadzone przez samorzady terytorjalne, wykonywane są z kredytów przewidzianych w budżecie samorządu na zatrudnienie bezrobotnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 11 lipca 1932 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
